

LDT HÁJOVNA NA DĚDKU

Provas Dobříš, spolek

5. 8. 2018 – 11. 8. 2018

Tak nám zase nastali krušné dny plné dětského křiku a občasného večerního breku. Dny veselé, provázené slunečným počasím. Přišel týden táborového hašteření!

Jako každý rok přijeli vedoucí plni sil a odhodlání. V sobotu po poledni zařadili do svého programu místo tradičního poobědového válení se u pohádek pilnou přípravu. Práce bylo nad hlavu, ono se řekne tábor, ale to by se leckdo divil, kolik věcí je i na ten týden potřeba zařídit a především přivést. Do aut se nám věci nevejdou, tak je vozíme na valníku. Každý z přítomných měl své úkoly, aby se vše obešlo bez případných hádek. Vše jsme stihli před setměním.

Ráno byl ve znamení mírného stresu a očekávání nájezdu rodičů s dětmi. I tento rok někteří nezklamali a děti přivezli už časně ráno. Tábor se nám začal pomalinku plnit. Po poledni nás čekal velký nástup, na který vedoucí připluli na své lodi doprovázeni bojovným pokřikem. Děti jsme řádně přivítali a v rychlosti rozdělili do jednotlivých oddílů, aby mohly vyrazit vyrábět své oddílové rekvizity na focení. Oddíl nejmenších měl asi nejnápaditější doplněk a to obranné štíty, na které si nakreslili vikingské ornamenty, oddíl starších měl zase zdobené přilbice a oddíl nejstarších ochranné amulety. Zde se ukázalo, jak šikovné děti si na táborech vychováváme, z třetího oddílu si uřízly prst jen 3 děti, tuto skutečnost považujeme za úspěch! ☺ S nadcházejícím podvečerem se před branami objevil náš kamarád Peter, který nás všechny vyfotil. Večer už všechny čekal slavnostní táborák, opékání buřtů a zpívání za doprovodu kytary.

Následující den čekal děti další úkol, nejdříve se museli rozdělit do etapových oddílů a následně je čekala výstavba lodi. Protože nejen vedoucí měli svůj drakkar. S pomocí Odínovou to všechny oddíly zvládly. Každý mohl požádat o pomoc vedoucí. Některé z plavidel by možná opravdu i pluly, ale neměli jsme to kde vyzkoušet, teploty dosahovaly tropických hodnot a z toho důvodu byl potok za táborem jen vyprahlá strouha. Po obědě se několik odvážlivců stalo dřeváky. Prokázali svoji mrštnost, obratnost a sílu a pomohli Dostymu a malému Dostymu se dřevem, na večerním nástupu

za to byli řádně odměněni. Vzhledem k panujícím teplému počasí tak některé oddíly šly hledat možnost koupání ve Vacíkově nebo Hvoždanech. Ani v kuchyni se nezapomnělo, chleba, vajíčka, olej, cibulka, všechno létalo skoro vzduchem, jak Maruška s Řáhem dělali smaženky. Po večeři už jen odborná porota došla obodovat výtvořky našich dětí a čekal nás další krásný večer u táboráku. Jen pro první oddíl bylo připraveno překvapení. Pro ty nejdůležitější byla přichystána stezka odvahy, plná malých strašidýlek, které ale nikomu nic zlého neprovedli. Takže děti potom mohly v klidu ulehnout do svých spacáků.

S dalším slunečným dnem přišel i nový úkol, kde se osvědčilo, jak posádka jednotlivých oddílů důvěřuje svému kapitánovi. Ten je musel vyvést ze spleti různých nástrah. Úkol nelehký, ale zvládli ho všichni. Přes den se jinak všichni schovávali před sluníčkem, kde se dalo, v lese, jídelně, ve stínu za hájovnou. Vedra byla opravdu neúprosná.

Každé ráno samozřejmě byl ve znamení Apíkovo rozcvičky, kterou děti milují a nic jiného se celou noc netěší! Letos byly rozcvičky doprovázeny i hudbou, aby se děti víc vyhecovaly, protože při některých ranní disciplínách šlo o to, kdo vyhraje, nemusí druhý den cvičit. I v den celodenního výletu to nebylo jinak. Děti byly opět nadšené. Po rozcvičce a snídani se děti a vedoucí rozdělili do dvou skupin, jedna skupina vyrazila směle po svých směrem Rožmitál pod Třemšínem, druhá skupina počkala na autobus, který je za nimi dovezl. Koupaliště bylo nádherně čisté, všechny děti si užily legrace ve vodě i na suchu. Odpoledne všichni společně odjeli do tábora.

Téměř každý den večer byly děti vypláceny táborovými Vargoši, za které si pak mohly nakupovat v obchůdku. Některé děti ale musely i peníze vrátit, protože jejich stan byl v takovém nepořádku, že to Hádě nemohl akceptovat a peníze inkasoval zpět. Naštěstí takových bordelářů tolik nebylo.

I letos nás čekala jedno slunné ráno návštěva Hasičského záchranného sboru z Příbrami. Pánové zase poutavě povídali o své práci. Dětem ukázali vybavení celého vozu, a protože byl opět další pekelný den, z kropili celý tábor vodou. I ty, co nechtěli, byla to velká zábava.

Každý rok se samozřejmě najdou dobráci, co se snaží ukrást vlajku. Ani letošek nebyl výjimkou. Každý den po ní někdo šel. Ale jen jednou se jí podařilo vzít. A aby to bylo spravedlivé a ani jeden oddíl nepřišel o trest, museli všechny děti nacvičit krátkou pohádku, kterou pak ostatním zahrály. Všem oddílům se představení moc povedla.

Čtvrteční večer byl ve znamení bojovky pro starší oddíly. Na pomoc vedoucím přijeli ještě další kamarádi v maskách. Bojovka to byla krásná, strašidla –

duchové dětem nic nedělali, protože byli potřísněni rituální krví, takže je strašidla neviděla. Po půlnoci byli všichni statečníci ve spacácích.

V pátek nás čekala neoblíbená příprava na balení, každý rok se snad nepovede všechno vybalit a už se to zase balí. Od rána nám mrholilo, což jsme ale uvítali, byla to příjemná změna. Program byl proto uzpůsoben tomuto počasí.

Na večer byla přichystána diskotéka pod taktovkou DJ Dády. Všechny děti i vedoucí si zatančili. Po vypnutí hudby, kterou bychom mohli případně rušit zvěř, jsme si zahráli pár her u ohně a šlo se na kutě.

Sobotní ráno bylo provázenou dřívějším budíčkem, protože nás čekalo velké balení, přidělování cedulek na batohy, skládání věcí na valník. Naskládat věci do autobusu byl nadlidský úkol, se kterým pomohl náš všestranný Pěša, který zbytky bagáže naložil do svého auta a pronásledoval autobus.

Letošní 17. ročník tábora se, myslím, vydařil. Za celý týden došlo jen k drobným zraněním, které pohotově ošetřili vedoucí nebo ve větším případě naše nejmilejší teta Sylva. Počasí nám přálo, i když vedro bylo některé dny až nesnesitelné. Děti byly hodné, a tak to snad nikoho z vedoucích či dětí neodradilo, aby za rok zase vyrazili na Hájovnu Na Dědku za dalším dobrodružstvím!

Tímto bychom i rádi poděkovali všem sponzorům za jejich obrovskou podporu, bez které bychom se na táboře neobešli. Doufáme, že nám taktéž zachovají přízeň i v dalších letech.

Za celý realizační tým spolku **Provas**,

Mišel